द्रित निगद्तिमेतद्वाचसंस्पर्शलक्षा प्रकटमिमनात्र्ये वीक्य शास्त्राणि सम्यक्। विपुलमितिरदारा वेत्ति यः सर्वमेत-वर्पतिजनताभिः पूज्यते ऽसा सदैव॥ ४४॥ द्रायङ्गविद्या नामैकपञ्चाशत्तमा ऽध्यायः॥ •॥

सितर्त्तपीतक्षणा विप्रादीनां क्रमेण पिरका ये। ते कमशः प्राक्तफला वर्णानामग्रजादीनाम्॥१॥ सुसिग्धव्यक्तश्राभाः शिर्सि धनचयं मूधि साभाग्यमाराद् दै।भाग्यं भूयगात्याः प्रियजनघरनामाशु दुःशोलतां च। तन्मध्यात्याश्व शाकं नयनपुरगता नेचयारिष्टदिष्टं प्रवच्यां श्रञ्ज देशे ऽश्रजलिपतनस्थानगाश्चातिचिन्ताम् घाणागण्डे वसनसुतदाश्वाष्टयारनलाभं ॥२॥ कुयुस्तद्विबुकतलगा भूरि वित्तं ललारे। इन्वारेवं गलकतपदा सूषणान्यनपाने श्रोचे तङ्ग्षणगणमपि ज्ञानमात्मस्वरूपम्॥३॥ शिरःसन्धियोवाहृद्यकुचपार्श्वार्सि गता श्रयाघातं घातं सुततनयसाभं श्रचमि। प्रियप्राप्तिं स्कन्धे ऽप्यरनमय भिक्षार्थमसङ् विनाशं किश्वात्था विद्धति धनानां बहुसुखम्॥ ४॥